

1978

L
1504

Christiana

Senoer

S. A. 1774 34

no 15

Script. Rom. in Quarto

N. 20.

~~II. 26. 26~~

9

Textus Paruorum logicaliū

sive Proprietatum terminorum secundū pro
cessum tentaminis et examinis Bac
calaureandorum Academiae
Francophordiane.

Ad Lectorem

Que petis ingenuas artes studiosa iuventus:
 Nosse prius logicen te didicisse iuuet.
 Hac sine nam cecos rerum dissoluere nequus:
 Aut vocum laqueos diffugere vsq; nequis.
 Ergo tibi hanc lector sua cui dat nomina fagus
 Conradus prestat ordine posse legi.
 Et quamuis: veritas: voces sententia prestat
 Quod fuit oppositum vt nunc tibi signet idem:
 Et sermone dato vel quando sequi inde necesse est
 Alter - et elicium quo tuearis habes.
 Suppositum credi quando aut natura locata
 Debeat: vt sensus semper apertus eat
 Quamq; ibi virtutem teneat vel dictio queuis
 Ampliat aut stringat / distribuatur ve neget
 Ceteraq; offendes illic logicalia docte
 Tradita: sis gratus: lector amice vale.

¶ Impressit Francophordie Joannes Banaw.

Cum nemo ambigat. ingenui adolescentes. ad eam que
est apud Aristo. enunciationum totiusq; noue logice
fere noticiam / ad eam que est accētium / absolutorum
respectiuorumq; cognitionem: & maxime ad topicam argumē-
tationem: & elencorum sophisticationem. deniq; ad omnia que
in logica ad veri falsiq; tractantur manifestationem: admodū
oportunum esse: nosse quid suppositio. quid copulatio: Relatio
Appellatio Ampliatio Restrictio Distributio: et propositio-
num ratione signi aut terminorum probatio expositioq;: Ten-
tabo ea que de proprietatibus terminorum a plerisq; profusus
ab alijs autem obscurius dicta sunt: quibusdam veluti regulis
quoad fieri poterit. dicenda perstringere. quominus pariat te-
dium dicendi prolixitas: aut offendat obscura breuitas. nec ve-
rebor siquā facilioris doctrine gratia per exigentiam sine athe-
gorematum vnam regulam apertioribus terminis repetas me
prolixitatis accusari. Nam id ipsum vestri causa quo leuius in-
tellecta tenatius hereant: factum censeo: depono.

Erminus est vox significati-

ua rei uniuersalis vel particularis per impositionem

per naturalem assimilationem vt homo: qui significat rez

habentem humanitatem: ad qua significandum imponitur ly

ho. significat sibi simile: scriptu: vel platu: ex nali assimilatoe.

Oppositio est acceptio termini substantiui pro alio

quo materiali: vel formali significato per ipsum. Unde

duplex est suppositio. s. formalis et materialis. Materialis e

acceptio termini substantiui pro aliquo materiali significato

per ipsum. dico aut materiale significatu. vocem ipsam et ei sim

ilia. voce vel scripto significata p naturalem assimilationem:

vt amo est verbum: homo est dictio bisyllaba. Et cognoscitur

per hanc regulam. Quicumqz predicatum alicuius propositiois

fuerit tale q non pot conuenire huic / quod p subiectu per imo

positionem significatur / sed tantuz voce nude / vel sibi simili

subiectu stat materialiter. vt animal est dictio trissilaba. For

malis vero suppositio est acceptio termini substantiui pro ali

quo formali significato. i. pro eo pro quo ad significandum im

ponitur forliter. Et vox sua rei vno pte et pponitur h

Terminus est supponibilis no aut res et ppo

qu abstracta no pdrat

In qm i diffae dunt. duntio put i ea poy oyo

Qua humana inhi aliud est q at rationale.

Et vox p rano pte ut pmlata et pponitur s vt res et pponitur

ping hart

*ut foris
d/r-tat*

*Ita 3 re contra i q
k finto foto d fnt
passioy pta p
pced d r o*

*Amat
na auah
ho apug ko van*

*homo
na humana
pe. panti. fo. e
vd d r 7*

*Desimata p ppe
p d h o d d d d d
quere d ead m p
p t b g p p p p p d
porem d r o.*

*Defont p p p o z
fo l i m d r o
Vop z ma t o m
p d d r o q p p o
re am p p p o t
materialiter.*

l: substat

homo est animal. Et cognoscitur hac regula. Quia
omne quod dicitur animal dicitur homo. Et cognoscitur hac regula. Quia

ponitur. ut homo est animal. Et cognoscitur hac regula. Quia

cumque predicatum alicuius propositionis fuerit tale quod non potest convenire nec voci nude / nec significative / sed solum rei

significate per impositionem: vel ea participante. subiectum semper

per supponit formaliter. ut asinus currit: homo laborat. Quia

de adiectiva non supponunt: sed copulant. que copulatio est acceptio

termini adiectivi pro aliquo. ut albus.

Oppositionum autem alia est composita / alia discreta.

Communis est acceptio termini communis substantivi pro alio

quo designato per ipsum. Discreta vero acceptio termini singularis

sive discreti pro aliquo. Et cognoscitur his regulis.

Prima Omnis terminus singularis. proprie denominatur

tionis hominum / fluviorum / urbium / montium / vallium / locorum

rum / angelorum. supponit discrete. ut Conradus / odera / frax

cophordium / vriel. Secunda regula. Communis terminus

discretus per demonstrationem / per implicationem / circumlocutionem

per significantiam / sive anthroponastam: supponit

discrete. ut ille homo currit. omnis homo qui est sortis currit.

suffronici filius si sit unicus legit. Apostolus salutat ritus

Xp dicitur ppo
acceptio terminum
substantivum
et dicitur
verba
et dicitur
verba
et dicitur
verba

Quid dicitur ppo
in rebus et dicitur
tam dicitur

Quid dicitur ppo
discreta
discreta

fa

ubi dicitur ppo
nomina dicitur
et dicitur

et non in...
et non in...
et non in...

Tercia regula Termini discreti per collectionem respe-
ctu predicati numeralis / Sed etiam copulatum ex discretis: re-
spectu predicati eisdem coniunctim convenientis, supponit dis-
crete. ut omnes collegiati sunt duodecim. Idem et paul' tra-
hunc nauem. Sub hoc autem termino discrete supponente no-
contingit descendere: qz non habet inferius se.

Suppositionu' communiu' alia naturalis. alia accidentalis
Naturalis est acceptio termini communis substantiui pro om-
nibus / pro quibus aptus natus est participari. ut homo. ly ho-
mo. Unde terminus solitarie' positus. vel cum tali adiuncto:
quod linquit ipsum stare: ac si extra propositionem poneretur
supponit naturaliter. ut homo est animal.

Accidentaliter suppositio: est acceptio termini communi-
nis pro exigentia adiuncti: ut homo currit. Et diuiditur. quia
alia est simplex alia personalis. Simplex est acceptio termino-
ni communis pro re vniuersali in ordine ad predicata suppositio-
nis convenientia vel disconuenientia. Exemplum primi. ut ho-
mo est species. Exemplum secundi. ut bis bibi vinum

Distinctio...
Vinum...
Talia...

et non in...
et non in...
et non in...

et non in...
et non in...
et non in...

et non in...
et non in...
et non in...

Similiter etiam omne predicatum propositionis universalis affirmatiue ut omnis homo est animal. supponit simpliciter.

¶ Secunda regula Terminus communis sequens media te signum universale affirmatiuum. ut cuiuslibet hominis asinus

currit / vel sequens aduerbiu numerale. ut his audiri missas

vel copulatum de predicamento ubi et quando. ut hic et Rome

venditur piper. supponit simpliciter: ¶ Tertia regula Ter

minus communis supra quem cadit signum exclusiuum. gratia

alietatis tentum. ut tantum homo est animal. Vel etiam

signum exceptiuum. ut omne animal preter hominem est irra

tionale. supponit simpliciter. ¶ Quarta regula. Terminus

sequens hec nomina duplex / triplex / ut triplex est materia /

vel sequens / aut apponens verbo proheretico: ut desidero scientiam /

vel sequens verbum significans actum cognoscitiuum /

ut cognosco hominem / vel verba obligatoria. ut promitto floren

num. Vel sequens etiam gerundium. ut ad equitandum requi

ritur equus. Vel hec verba incipit et desinit. ut incipit esse ho

mo / supponit simpliciter

copulatum de qd plurib terminis
in gnti

ad copulatum
aliam
in gnti
appetit
arena.

de ubi
de qd
hodie
dum
quod signum
no pot
ter meralen
tra ppo am
via alietate

In tero rō pignis copulatum de predicato ubi ut qd supponit pignis ut
redit et hec. andriū. missas. et pū volūptis et corda. et lectio.
In tero rō pignis vni phereticū pignis simpliciter ut apertū vni p
In tero rō pignis vni pignis in predicato vni affirmatiue pignis
In tero rō pignis vni aduerbio comparatiue pignis vni pignis
ut ho q longiora vni qd apertū

terminata & simpley. in talibus coinciderere possunt.

vt. r. d. f. s. b. 3
acceptio
termini
pluribus
mediis
re p. p. q. q.
vt. r. d. f. s. b. 3
acceptio
termini
pluribus
mediis
re p. p. q. q.
vt. r. d. f. s. b. 3
acceptio
termini
pluribus
mediis
re p. p. q. q.

C *Diffusa suppositio: est acceptio termini communis p pluribus copulatiue: siue mediante signo distributiuo vt omnis homo currit: Et cognoscitur his regulis.* ¶ *Prima. Quo*

ne subiectum propositionis vniuersalis: siue affirmatiue siue ne
gatiue: siue materiale: siue formale supponit confuse distributi
ue. vt omnis homo currit. omne hō est dictio bis sillaba. ¶ *Se*

cunda regula Obliquus sequens terminum distributum: vel
sequens negationem etiam aduerbiale supponit confuse: vt oīs
equus regis currit. non homo est animal. vbi subiectum & p. p.

dicatum confunditur. ¶ *Tertia regula. Terminus com*
munis sequens aduerbium / sicut / q̄ / magis / et minus. simili
ter ablatiuus significans rem excessam sequens comparatiuū
et genitiuus sequens superlatiuum non impeditum supponit

confuse. vt Sortes est ita fortis vt equus. Johannes est doc
tior philosophis. Petrus est doctissimus poetarū. ¶ *Quat*

ta Terminus sequens aliud / differt / non idem / similiter se
quens prepositionem extra supponunt confuse. vt Sortes est
aliud ab asino. Sortes est non idem asino. Petrus est extra

domum. ¶ Quinta Teeminus sequens hec verba Careo /
 egeo / indigeo / ignoro. similiter hanc dictionem sine: absq: con
 funditur. ut careo numis. ¶ Altera regula. Quicquid ne
 gatio negat ipsum non impedita: distribuit tam in formali q̄
 materiali suppositione. ut ly homo differt a ly asinus in accen
 tu. ubi ly asinus supponit distributive

De terminis in generalibus & specialibus
 ¶ Tercio de suppositione in generali: adiciende sunt regu
 le de eadē in speciali. Et primo de suppositione: ratiōe signorū
 exclusivorum. s. tantū: solum: dūtaxat: solūmodo: tantummodo.

de quibus datur regula: ¶ Prima talis. Signū exclusivū
 gratia alietatis excludens: non impeditum facit subiectū sta
 re simpliciter ⁊ predicatum confuse. ut tantū homo est animal
 Dico autem non impeditū. q̄ subiectū ante quod ponitur ne

Nota negationes de numero impari tot q̄ sit ff. famul. p̄ocent neganda negatio aut totū quod r̄q̄t p̄ q̄d d̄t et d̄p̄ub̄t.

gatio: vel signum distributivum unum vel plura i numero im
 pari supponit confuse distributive. Predicatum vero negative
 exclusive simpliciter. ut non tantū homo est animal. ¶ Se
 cunda regula. Exclusivū gratia alietatis habet oppositam v̄
 confundendi cū ly omnis capto distributive unde facit subiec
 tum stare simpliciter. ⁊ predicatum confuse. Exclusivū vero

positum non se
inveritate
gratia pluralitatis oppositam vim cum ly omnes accepto col

ubi octo diciturati pponit
lective. ut tantum octo sunt partes orationis. Unde sequitur.

ubi potest esse
Tertia regula. q̄ in exclusiva gratia alicuius et in uni

versali affirmativa. et in exclusiva gratia pluralitatis et colle

diversa loca q̄d pponit. hinc eadē q̄d pponit
et at et de at et
ille hinc eadē pponit
ctiva termini transpositi eodem modo supponunt.

Exceptivæ dictiones sunt præter præterq̄ et nisi De qua

Distinç in special
quod vel pponat
in q̄d q̄d scriptu
q̄d pponit dictio
inceptivas
substantivo dicitur
ponit rem in ut
plures de uno dicitur
rum suppositione dantur. **R**egula prima. **Q**uiuslibet

q̄d pponit
negat
si talis
negatio
exceptivæ subiectū ante quod nō ponitur negatio una vel plus

q̄d pponit
si talis
negatio
res in numero impari supponit confuse: alioquin. vero detero

ubi na pot negatio
minate. exemplum primi. Omne animal præter hominem est

ubi ad dicitur
rudibile. exemplum secundi Non omne animal præter homi

q̄d pponit dictio
nem currit. **S**ecunda regula **P**redicatum exceptivæ aso

q̄d pponit
si talis
negatio
firmative supponit simpliciter. negativæ vero confuse. exēplū

ubi rudibile pponit
primum ut omne animal præter hominem est rudibile. exemplū

ubi rudibile pponit q̄d pponit
si talis
negatio
secundi nullum animal præter hominem est risibile. **T**er

q̄d pponit
si talis
negatio
tia **T**erminus significans rē extra captā: ante quē non ponit

negatio
negatio supponit simpliciter. cui vero negatio adverbialis: vel

ubi hinc pponit q̄d pponit
si talis
negatio
plures impari nūero preponitur supponit distributive. ut omne

ubi hinc pponit q̄d pponit
si talis
negatio
ne animal non præter hominem est asinus. **R**eduplicatio

ne sunt in q̄tū: ea ratioe qua: secundūq: ut sic: et prout: importātes
 rationem secundum quam aliquid alteri attribuitur. De qua
 rum suppositione actiua ponuntur tale regule. Cuiuslibet re
 duplicatiue uniuersalis affirmatiue subiectū supponit confuse
 predicatū vero simpliciter. Particularis vero et indefinite de
 terminate ut homo sim q̄ animal est sensibile. Negatiue vero
 propositionis predicatum supponit confuse. ut nullus homo in
 quantū risibilis est irrationalis. ¶ Secūda regula Cuiusli
 bet uniuersalis reduplicatiue cuius signum non negatur ter
 minus reduplicatus confuse distributiue. cuius vero signus ne
 gatur. terminus supponit simpliciter. dico autem terminus re
 duplicatum: super quem cadit signum.

Nota cognoscitur
 in p̄p̄o et tero
 in p̄p̄o et tero
 in p̄p̄o et tero

R Atione vero incipit et desinit. Suppositio his regu
 lis cognoscitur ¶ Prima. Subiectum et predicatum propo
 sitionis de incipit et desinit eodē modo supponunt sicut sue pre
 iacentes. Est autem preiacens quod remanet dempto verbo in
 cipit et desinit. ¶ Secunda regula. Terminus communis
 sequens hoc verbum Incipit et desinit. non impeditum. suppo
 nit simpliciter. nam talem terminum virtualiter mediate pre

cedit signū uniuersale ut post vel ante omne instans. ut patet
in taliū ppositionum expositione homo incipit esse animal.

*De ppositio
dicitur
tan dicit
minas
q m differt
aliud
nd ul.)*

R Atōe differt: aliud nōidē suppo his regulis cognoscit
Mōia subiectū z predicatum totale de talib⁹: supponūt sicut i
preiacētib⁹ suis siue i pure kathegoricis. **C** Secda Termin⁹
cōis cōstructus a parte post .cū altera istatū dictionū median
te a vel ab dūmodo nullū aliud supueniat impedimentū: suppo
nit confuse. ut hō differt ab asino. lz asino supponit confuse.

R Atōe cōparatiui suppo his regulis cognoscit. **C** Ad
ma. Terminus cōis rectus a cōparatiuo pprie tento: non ipe
dito supponit confuse distributiue. ut i ista sortes est fortior ho
mine. lz hoie distribuitur. **C** Secūda Casus rectus a cōpa
tino ratiōe positui consueuit supponere simpliciter. ut iohēs
est ditior auri ubi lz auri non distribuit. Quod similiter de ca
su superlatiū insequente intelligi pōt. ut homo est prudentissi
mū animalū. ubi lz animalium distribuitur.

D Icto de suppoē terminorū absolutorū / restat de sup
positione relatiuorū dicere. de quorū suppositione tales dant re
gule. **C** Prima Relatiuum substantie idemtitatis nō recti

*instan
at
differt
et p qm*

*p negatio
p qm*

*z rest.
B rda parte natta
19 ppositio ubi
p qm in p qm dicit
minard de p qm
b9 terminorū abso
lutorū for dicit
B minard de p qm relatiuorū.*

*Relatiuum gmatiale supponit
eodem modo p qm aut.*

*Relatiua sūm voce n magna
B totantia ex aff^o ex suppositione*

*B et dicitur in dicitur p qm
quod p qm p qm
p qm aut dicitur in
dicitur in dicitur*

ut q d perbunm fada
Duntaxat: solū. quedā immediate. vt ois: quicūq. Quedā vtrorū
modo. vt null⁷. Tertia quedā sunt cōfusua subē. vt ois: null⁷.

quod d pntur p oibz
Queda accūtis. vt qualiscūq: quātūcūq: et hoc vel discrete vt
quotiens: vel cōtinue: p tpe vt quicūq: vel p loco vt vbiē: qz.

quod d pntur p oibz
Quarta Distributioꝝ substantie quedā confundūt p certis
vt vtrorū neuter. qz p duob⁷ pprie. quedā p oibus. vt ois: null⁷.

quod d pntur p oibz
Quinta quedā distribuūt p trib⁷ subiectiuis i plurali vt abo.
singuli. aliqua p itegralib⁷ vt tot⁷. i. fm qualibz ptez. Sexta

quod d pntur p oibz
quedā sunt sinthegetemata puta vt ois. quedā impura: vt sp.
vbiqz. Septia diuisio distributioꝝ quedā negant 7 distribuūt

quod d pntur p oibz
solū in vna cathgorica. quedā vero quod sequit ea: totū etiam i
hipotetica. vt negationes aduerbiales. Impediunt autem huc

quod d pntur p oibz
iusmodi signa seipsa nonnunq̄ circa vnum terminum. Et per
hoc suppositiones diuersificantur duabus regulis ¶ Qua-

quod d pntur p oibz
rum Prima est. Quando duo signa mutuo se impediunt in
propositione particulari / indefinita / vel singulari: terminus

quod d pntur p oibz
super quem se impediunt supponit communiter determinate.
vt quedā substantia non differt a planta ¶ Secūda qñ duo
signa se mutuo impediūt sup vno termino in ppōe vniuersalis

B ij

pbas q est p pbas
Necesse est deū esse: officiali sic. hec propositio ē necessaria de⁹
est que precise et adequate significat deum esse. et go deum esse
9 est pbas
est necesse.

Exponibilis ppō est que hz sensum obscurū expositiōe
indigentē ppter aliquod sinthezema in ea positū. vt sunt
signa vniuersalia affirmatiua. dictiones exclusiue: exceptiue /
e duplicatiue: cōpatiuis et suplatiu⁹: incipit: desinit: differt: ali
ud: non idē. Quā ppō rōe signi vniuersalis affirmatiui exponi
tur p duas ppōes. quarū priā sumit deponendo illud signum
vniuersale. s; secunda sic sumit. q; priō ponat signū vniuersale
negatiuū. post hoc verbū substantiuū est. post hoc vero totū. quod
distribuebat a tali signo vniuersali affirmatiuo. et hoc ī ntō ca
su post lz quin. post hoc relatiuū in eodē casu ī quo pri⁹ poneba
tur talis terminus cōis in tali ppōe pbāda. et post hoc id quod
non distribuebat a tali signo vniuersali affirmatiuo. vt cuiusli
bet hōis asin⁹ currit sic exponit hōis asinus currit. et nihil est
homo quin ipsius asin⁹ currat. ergo cuiuslibz hōis asin⁹ currit.
quod ī oī casu et nūero contingere pōt s; uate tū sp. pprietatib⁹.

Quod propositio exceptiua est in qua ponit logicalib⁹.

340

signum exceptiuum exceptiue tenetur. ita q̄ excipiat ab aliquo
toto respectu alicui⁹ tertij vt sunt preter: preterq̄: et nisi. Et
cum in octuplici differentia reperiantur: totidem regulis earū
expositio: cōtinet. quartū ¶ Prima. quelibz exceptiua uniuersalis
affirmatiua: i qua nulla ponit negatio. vt illa Del similis
omne aīal preter hominē est irrōle. exponitur sic. Omne aīal
aliud ab hoīe est irrōle. ⁊ oīs homo est aīal. ⁊ nullus hō est irrōle.
ergo omne aīal preter hoīes est irrōle. Hec aut̄ expositio
patet p̄ hanc dictionē abbatē i. qua due affirmatiue uniuersales
duabus litteris. scz a ⁊ a. et tertia uniuersalis negatiua. per e
significantur. ¶ Secunda quelibet exceptiua particularis
affirmatiua per duarum negationum impositionem. vt nō omne
animal non preter hominem est irrationale. exponit sic. ali
quod animal aliud ab homine est irrationale. ⁊ oīs homo ē ani
mal. ⁊ nullus homo est irrationalis. ergo. que expositio patet
per hanc dictionē intrare. ¶ Tertia quelibet exceptiua uniuersalis
negatiua. vt nullum animal preter hominem est irrationale.
exponitur sic. nullum animal aliud ab homine est irrationale.
⁊ oīs hō est aīal: ⁊ oīs homo est irrationalis. ergo ⁊ no

tatur hac dictione begarda. ¶ Quarta regula Quelibz pti-
cularis exceptiva negativa. vt nō oē aīal non preter hoīez non
est irrationale exponit sic. aliquod aīal aliud ab hoīe non ē ir-
rationale .7 oīs homo est aīal. 7 oīs homo est irrationalis. ero-
go. 7 notat hac dictione rogabat. ¶ Quinta regula Dis p-
positio vris affirmativa: in qua signū negat. vt oē aīal non pre-
ter hoīez non est irrationale exponit sic. omne aīal aliud ab ho-
mine est irrationale vel homo non est aīal. vel homo non est ir-
rationalis .ergo. 7 notat hac dictione adortos. ¶ Sexta re-
gula Dis ppositio pticularis affirmativa in qua signū exepo-
siuū negat. vt non oē aīal preter hoīem non est irrōle. exponit
sic. aliquod animal aliud ab hoīe est irrationale: vel hō non est
animal. vel homo non est irrationalis. ergo. 7 signat hac dictio-
ne inchoro. ¶ Septia. Quelibz exceptiva vniuersalis affie-
mativa cuius signū negat vt oē aīal non preter hoīez est irrōle
exponit sic. nullū aīal aliud ab hoīe est irrōle. vel homo non ē
aīal. vel homo est irrōlis ergo. 7 notatur hac dictione deuctis.
¶ Octava regula. Quelibz exceptiva pticularis negativa
in qua signū negat vt non oē aīal preter hoīez est irrōle. exponi

tut sic aliquod animal aliud ab hoīe nō est irrationalē. vel hō
 non est animal. vel homo est irrationalē. ergo. et signat hac dictio
 ne colloquens. in qua duabus vocalibus o et o signantur due par
 ticulares negative. duabus vero i et i particulares affirmative
 pariformiter sicut et in predictis dictionibus. Contradiciunt
 vero ille inter se ppositiones: nam octava septima sexta et quin
 ta contradicit prime secunde tertie et quarte. quare exponuntur
 he universales per disiunctivas contradicentes copulatiuis: p
 quas prime quattuor exponuntur.

R Reduplicatiua ppo est illa i qua ponit dictio redupli
 catiua reduplicatiue tenta. vt inq̄tū. secundūq̄. et similes. Pro
 cuius expōe pariformiter octo regule ponunt. Quarū prima
 est ista. Reduplicatiuātū vniuersalis affirmatiua vt hec omis
 homo inq̄tus rōlis est risibilis exponit sic. oīs hō est risibilis.
 et oīs homo est rōlis. et oē rōle est risibile. et q̄ aliquid est rōle
 ipsuz est risibile et notat hec expō hac dictione Alamani. Se
 cunda p̄particularis vel indefinita affirmatiua vt homo inq̄
 tus rationalis est risibilis. exponit sic homo est risibilis. et ho
 mo est rōlis: et oīe rationale est risibile: et q̄ aliquid est. raticō
 C

triale ipsuz est risibile. et notat hac dictione militatis. Tertia
vniuersalis negatiua vt ois homo inq̄tū rōlis. non est risibilis
exponit sic. nullus homo est risibilis. et omis homo est rōlis. et
nullū rationale est risibile. et qz aliquod est rationale ipsuz nō
est risibile. et notat hoc compleyo: erga deos. Quarta regula
particularis negatiua vt homo inq̄tū rationalis non est risi-
bilis. exponit sic. homo non est risibilis. et homo est rōlis. et nul-
lū rōle est risibile. et qz aliquod est rōle ipsuz nō est risibile. et no-
tat hac dictione. obstringendo. Quinta vniuersalis affirma-
tiua in qua signū reduplicatiuū negat contradictoria quarte. vt
non aliquis hō inq̄tū rōlis. non est risibilis exponit sic. ois hō
est risibilis. vel nullus homo est rōlis. vel aliquod rōle est risibi-
le. vel non qz aliquod est rōle ipsuz non est risibile. et notat hoc
compleyo. alpes dicas Sexta. particularis vel indefinita af-
firmatiua cuius signū negatur contradictoria tertie exposite.
vt aliquis homo non inq̄tū rōlis non est risibilis sic exponit.
aliquis homo est risibilis. vel aliquis homo non est rōlis. vel ali-
quod rōle est risibile. vel non qz aliquod ē rōle ipsuz non ē risi-
bile. et notatur hoc compleyo in ostiā. Septia. vniuersalis ne

Sententia cuius signū negat contradictoria secunde exposita. ut si
 homo inq̄tū rationalis est risibilis. exponit sic. null' homo ē ra-
 tionalis. vel rationale non ē risibile. vel nonq̄ aliquid est ratio-
 nale ipsus est risibile. ⁊ notat hoc complexio. ex merito **De**
ta **na** **¶** Particularis negativa in qua signū negat contradictoria
 p̄re. ut non oīs homo inq̄tū rationalis est risibilis. exponit sic
 aliquis homo non est risibilis. vel aliquis homo non est rationa-
 lis. vel aliquid rationale non est risibile. vel non q̄ aliquid est
 rationale ipsus est risibile. ⁊ notat hoc complexio. post dolorem
 et hec expositio semper tenet. nisi quando reduplicatiuum re-
 duplicat gratia concomitantie. tunc enim in quarta exponente
 loco ly quia ponitur ly se.

E xclusiva p̄pō i qua ponit signū exclusiū exclusio-
 ne tentū. ita q̄. s. se teneat ex parte toti' p̄pōis que cū octuplio
 citet variari possit. totidē regulis exemplarib' cognosc. E. quartus

¶ Prima ē. oīs p̄pō exclusiva v̄tis affirmativa. cui' signū
 non negat. ut tātū oīs homo currit. exponit sic. oīs homo currit
 et nihil aliud ab homine currit. ergo. et notatur hac dictione /

¶ Mater. **¶** Secunda **¶** Propositio particularis vel indefinita

E 4

affirmativa in qua signum non negat. ut tantum homo currit
exponitur sic homo currit et nihil aliud ab hoīe currit. ergo. et
notatur hac dictione nisi. ¶ Tertia regula propositio exclu
siva in qua signū non negat universalis negativa: ut tantū nul
lus homo currit exponit sic. nullus homo currit. et quodlibet
aliud ab hoīe currit. et notat hac dictione Tenay. ¶ Quae
ta exclusiva. cuius signum non negatur particularis vel inde
finita negativa. ut tantū homo non currit. exponit sic homo nō
currit et quodlibet aliud ab homine currit. et notatur hac dic
tione Storay. ¶ Quinta. exclusiva in qua signū negat af
firmativa universalis. ut nō tantū hō n̄ currit. exponit sic. oīs hō
currit. vel aliquod aliud ab hoīe non currit. et notatur hac dic
tione Cauos. ¶ Sexta Exclusiva in qua signū negatur ex
istens particularis affirmativa. ut non tantus nullus homo cur
rit. exponitur sic. aliquis homo currit. vel aliquod aliud ab hoī
mine non currit et notatur hac dictione Adilos. ¶ Septima
Exclusiva in qua signus negat universalis negativa ut non tā
tus homo currit exponitur sic. nullus homo currit. vel aliquod
aliud ab hoīe currit. et notatur hac dictione fecit. ¶ Octava

Negativa particularis excluditue p[ro]p[os]it[i]o cuius signu[m] negatur.
 ut non tantu[m] o[mn]is homo currit. exponit sic aliquis ho[m]o no[n] currit.
 vel aliquid aliud ab ho[m]i[n]e currit. et notat hac dictione nobis.

Quia vero p[ro]p[os]it[i]o[n]e[m] ratione incipit et desinit in exponen-
 do varietate[m] no[n] parvas h[ab]et. si iuxta terminoru[m] in ea positorum
 res permanentes siue successivas significantius exigentia[m] expo-
 nant. Ideoq[ue] facillioris doctrine gratia eas formaliter expo-
 situri expositione[m] quatuor regulis perstringim[us]. ¶ Prima
 Quelibet affirmativa de incipit sufficienter et formaliter expo-
 nitur p[er] unam disjunctivam continentem duas copulativas. cui[us]
 copulative prima categorica est affirmativa de p[re]senti. secunda
 negativa de p[re]terito. tertia negativa de p[re]senti. quarta affirmati-
 va de futuro. verbi gratia. hec propositio. a incipit esse. sic expo-
 nitur. a nunc est. et immediate ante non fuit. vel a nunc no[n] est.
 et immediate post hoc erit ¶ Secunda regula. Quelibet nega-
 tiva de incipit exponit p[er] unam copulatione[m] continentem duas dis-
 junctivas. cuius prima categorica est negativa de p[re]senti. secun-
 da affirmativa de p[re]terito. tertia affirmativa de p[re]senti. quar-
 ta negativa de futuro. ut a non incipit esse. sic exponitur a nunc

non est. vel immediate ante hoc fuit. ⁊ a nunc est. vel immediate post hoc non erit. Tertia regula: Omnis propositio affirmatiua de desinit. exponitur exemplariter sic. a desinit esse. a nunc est. ⁊ immediate post hoc non erit: vel a nunc non est. ⁊ immediate ante hoc fuit. Quarta regula. Quelibet negatiua de desinit exponitur exemplariter sic a non desinit esse. a nunc non est. vel immediate post hoc erit: ⁊ a nunc est. vel immediate ante hoc non fuit.

R Atione comparatiui expositio cognoscitur tribus regulis **C** Prima Cuiuslibet affirmatiue propositionis de comparatiuo prima exponens est affirmatiua in qua positiu^s illi^s comparatiui dicitur de re excedente. et cuiuslibz negatiue prima exponens est negatiua in qua iteru^m dicit^r positiu^s de re excedete. **C** Secunda regula cuiuslibz affirmatiue secunda exponens est affirmatiua in qua positiuus comparatiui dicit^r de re excessa et cuiuslibet negatiue secunda exponens est negatiua in qua similiter positiuus comparatiui negatur de re excessa. **C** Tertia regula cuiuslibet affirmatiue tertia exponens est negatiua in qua vniuersaliter negatur equalitas forme de re excessa respo

etu excedentis: et cuiuslibet negative tertia exponens est affir-
 mativa in qua affirmat qualitas forme de re excessa et excedē-
 tis. exēplū primi. equus est fortior hoīe. exponit sic equus est forte
 et homo est fortis. et nullus homo est ita fortis sicut equus. exē-
 pluz secundi. nullus homo est maior equo. sic. nullus homo est mag-
 nus. vel equus non est magnus. vel equus est ita magnus sicut homo.

R Actione superlativi propositio exponitur quattuor re-
 gulis. **C** Prima cuiuslibet propositionis affirmative de su-
 perlativo prima exponens est affirmativa affirmans positivum
 superlativi. de re excedente. **Et** cuiuslibet negative prima expo-
 nens est negativa negans positivum superlativi de re exce-
 dente. **C** Secunda regula Cuiuslibet affirmative. secunda
 exponens est affirmativa affirmans positivum superlativi de
 re excessa. **Et** cuiuslibet negative secunda exponens est negati-
 va negans positivum superlativi de re excessa. **C** Tertia re-
 gula Cuiuslibet affirmative de superlativo tertia affirmative.
 tertia exponens est affirmativa affirmans comparativum il-
 lius superlativi de re excedente per comparativum ad rem ex-
 cessam captū universaliter. et cuiuslibet negative tertia exponens

*Resimmar de
 expoe. pōm
 in qd pōm
 lam pōm
 qm dōm
 dūm ut m ex
 m.*

*et pōm
 ex pōm
 qm dōm
 dūm ut m ex
 m.*

*Resimmar de
 expoe. pōm
 in qd pōm
 lam pōm
 qm dōm
 dūm ut m ex
 m.*

est negativa negans comparatiuū de re excedente. ¶ Quarta

cuiuslibz affirmative de superlatiuo tento negative tertia exponens

est negativa negans comparatiuū illius superlatiuū uniuersali

ter de re excessa p̄ cōpationē ad rē excedentē. ⁊ cuiuslibz nega

tine tertia exponens est affirmatiua. affirmans eundē cōpati

uū de re excessa. p̄ cōpationē ad rē excedentem. ut celum est

maximū corpū. exponit celū est magnū. ⁊ corpora sunt magna:

et celū est quolibet alio corpore maius. et hoc affirmative tenet:

do superlatiuū. sed si teneat negative tertia exponens erit ista

nullū aliorū corpū est maius celo. Exemplū secundi de ppōe

negatiua. ut terra non est minimū corporū. exponit sic. tenēdo

superlatiuū affirmatiuū. terra non est magna vel alia corpora nō

sunt magna. vel terra non est maior alijs corpibus. sed si tene

atur negative superlatiuū tunc tertia exponens est hec. vel alio

quod aliorū corporū est maius terra.

R. Utione differt exponitur duabz regulis. Prima pro

positio de differt affirmatiua exponitur ut hō differt ab asino

sic. homo est ⁊ asinus est. et homo non est lasinus. Secunda

ppō negatiua de differt exponit ut homo non differt ab asino

*Determinat de
ex pōe p̄pō
m q̄ p̄pō
differt pōe duobz
regulas q̄b.
ut in text.*

Handwritten marginal notes in various colors (red, blue, green) and styles, including '3a xpo', '2a xpo', '1a xpo', 'suplatiuū', 'comparatiuū', 'negatiua', 'affirmatiua', 'exponit', 'tenet', 'differt', 'regulis', 'ppō', 'hō', 'asinus', 'lasinus', 'p̄pō', 'q̄', 'm', 'ut in text', '3a xpo', '2a xpo', '1a xpo', 'suplatiuū', 'comparatiuū', 'negatiua', 'affirmatiua', 'exponit', 'tenet', 'differt', 'regulis', 'ppō', 'hō', 'asinus', 'lasinus', 'p̄pō', 'q̄', 'm', 'ut in text'.

hō non est. vel asinus non est: vel homo est asin⁹. salua eadem

suppōe. r tps idemitate. **¶ De Consequentis.**

¶ Consequētiā dicim⁹ orationē que an⁹ h⁹ et consequēs
cū nota illationis **¶** Et est duplex. s. formalis r malis. **¶** Forma

lis est contra quaz consimili forma arguendi retenta: non dat

instantia. **¶** Stat aut⁹ arguendi consimilis forma i⁹ quattuor ser

uatis. s. eadē qualitate: eadē quantitate: eodez situ et ordine tero

minorū: et idētitate sin⁹ at⁹ hegoremātū. **¶** Et nūant⁹ formales cō

sequentie quinq⁹. hoc rigmo. **¶** Sil conuert: equipol. tota copla p

teq⁹ dis⁹ iunc. **¶** Has dic⁹ formales: reliquas sed materiales. **¶** Pro

quibus subnectunt⁹ regule **¶** Prima **¶** Ab vno conuertibiliz

ad aliud: cū p⁹ t⁹ residuis affirmatiue r negatiue est bona con

sequentia. vt homo est. ergo risibile est. **¶** Secunda regula

Ab inferiori ad superius affirmatiue et sine distributione. r ecō

tra a superiori ad inferius negatiue. vel saltē cū superioris distri

butione valet consequētia. **¶** Exemplū primi. homo est pollitic⁹

ergo aīal est polliticū. **¶** Exēplū secūdi null⁹ homo est degener

ergo petrus non est degener. **¶** Exēplū tertij. oē corp⁹ est dimen

sionatū. ergo oīs homo est dimensionat⁹. **¶** Tertia regula **¶**

D

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like 'De Consequentis', 'Formalis', 'Materialis', and various logical arguments.

nullum animal vivit .ergo nullus homo vivit .Nam nullum
animal vivit .repugnat etiam huic: homo vivit :

C Regule speciales et primo de Exclusionis:

I A exclusionis octo arguendi modi inveniuntur his re-
gulis . **C** Prima arguendo ab exclusiva cuius signum non
negatur ad quamlibet suarum exponentium siue coniectim si-
ue divisim est consequentia bona et e contra ambabus exponen-
tibus simul sumptis: ad ipsam exclusivam ut bene sequit . tantum
homo est rationalis . ergo homo est ralis . et nihil aliud ab homi-
ne est rale . **C** Secunda regula Arguendo a qualibz exponen-
tium exclusivae cuius signum negat siue coniecti siue divisim ad ipsam
exclusivam valz . ut nullus ho est asinus . ergo non tantum ho est asinus
et consimiliter . aliquid aliud ab hoie est asinus . ergo non tantum
homo est asinus . **C** Tertia regula . Arguendo in terminis
rectis ab exclusiva affirmativa ad eius universalē de teris tras-
positis valet et e contra . ab Universali affirmativa: ad eius ex-
clusivam . ut tantum animal est homo . ergo omnis homo est aial
C Quarta regula Arguendo a terminis rectis ab exclusi-
va affirmativa . cuius signum excludit gratia pluralitatis ad

Handwritten marginal notes on the left edge of the page.

eius collectiuam de terminis transpositis valet et e conuerso. ut
tātū duodecim sunt collegiati maioris collegij. ergo oēs colle-
giati maioris collegij sunt duodecim. ¶ Quinta regula arguē-
do ab exclusiua affirmatiua grā alietatis in teris rectis ad ei-
exceptiuā negatiuā valet. ut tātū mixtur est corruptibile. ergo
nihil preter mixtū est corruptibile. ¶ Sexta regula Ab infe-
riori ad superius a pte subiecti cū dictione exclusiua excludēte
grā alietate addita subiecto est bona cōsequētia. ut tātū homo cur-
rit. ergo tantū aīal currit. ¶ Septia A superiori ad inferiora a
pte predicati cū dictione exclusiua addita subiecto valet. ut tan-
tū subā est aīal igit tātū subā est homo. ¶ Octaua ab inferi-
ori ad superius a pte predicati. cū dictione exclusiua addita subie-
cto vel etiā ab exclusiua exposita disiunctiue ad alterā exponen-
tiū. vel etiā ab altera exponentiū: ad exclusiuā expositā copula-
tiue non vñ ut non sequit tātū aīal est hō ergo tātū aīal ē subā.

¶ De exceptiuis

Forby ¶ A exceptiuis octo sunt arguendi regule. ¶ Prima
For Ab exceptiua exposita copulatiue ad quālibet suarū exponen-
copulatiue tiū siue cōiunctim siue diuisim et econtra ab ambabus exponēo
conuerso *Forby*

gustum / respicim. ga
 etibus simul sumptis valet. ¶ *Secunda* Arguendo a qualis
bet exponentium exceptivae expositae disjunctivae siue conjunctivae
siue divisim ad ipsas expositae est bona consequentia. ¶ *Tertia*
ab exceptiva ad contradictoria siue praetacentis valet ut sequitur be
ne De aial praeter hoies est irröle. ergo non oë aial est irröle se
ne aliquod aial non est irröle. ¶ *Quarta* Ab exceptiva uni
versali affirmativa cuius signum non negatur ad subalternam siue
praetacentis vs. ut oë aial praeter hoies est irröle. ergo aliquod aial
est irröle. ¶ *Quinta* ab exceptiva universalis affirmativa cuius
signum non negatur ad subalternam universalis negativae contrariae
siue praetacentis vs. ut bene sequitur. oë aial praeter hoies est irröle.
ergo aliquod aial non est irrationalis. ¶ *Sexta* regula. Ab
exceptiva negativa exposita copulativa ad exclusivam affirmatio
na est bona consequentia. ut nihil praeter hoies est irröle. ergo tan
tum homo est rölis. ¶ *Septima* ab inferiori ad superius cum dic
tione exceptiva postposita inferiori et superiori valet. ut oë ani
mal praeter sortem currit. igitur ois ho praeter sortem currit. ¶ *De*
tertia ab exceptiva cuius signum non negatur ad copulativam factam ex
suppositis subiecti principalis ponendo ly aliud cum nota condi
 tionis

65 ep

rionali loco dictionis ex ceptine valz consequentia z sequit. rati
 ois homo preter sorte currit. ergo iste homo si sit alius a sorte
 currit. et iste homo si sit alius a sorte currit. r sic de alijs.

C De Reduplicatiuis

I A reduplicatiuis modi arguendi cognoscunt his re
 gulis. **C** Prima a reduplicatiua exposita copulatiue ad quam
 libet suarū exponentiū siue coniunctim siue diuisis z econtra ab
 oib' exponentiibus simul sumptis ad ipsas expositā. Similio
 ter ab exponentiū qualibz ad expositā disiunctiue valz **C** Se
 cūda A reduplicatiua vniuersali affirmatiua exposita copula
 tiue ad exclusiuā in qua subicit predicatū principale et predi
 catur reduplicatū. vel ad illā in qua subicit reduplicatū. z pre
 dicat subiectū principale v3 consequētia. exēplū primi. ois hō inq̄tū
 rōlis est risibilis. igit tantū risibile est rōle. exēplū secūdi ois
 hō inq̄tū rōlis est risibilis. ergo tantū rōle est hō. **C** Tertia
 A reduplicatiua exposita copulatiue ad ei' conditionālē v3 cō
 sequētia. vt ois homo inq̄tū rōlis ē risibilis. ergo ois hō si ē rōlis
 est risibilis **C** Quarta a reduplicatiua affirmatiua i qua a p
 te predicatori ponit inferi' ad reduplicatiuā in qua a pte predi

aliquid inuenitur
 cati ponit superius valet ut sequitur homo inquit homo est animal. er
 go homo inquit homo est corpus animalium. ¶ De incipit et desinit

¶ Prima regula. A propositione affirmatiua de incipit sumpto cum esse negato ad affirmatiua de desinit sumpto cum esse affirmato valet et e converso. Et sortes incipit non esse. ergo sortes desinit esse. ¶ Secunda regula. Ab inferiori ad superius a parte predicati in predicatis subalternis cum altero illorum verborum incipit vel desinit valet ut sequitur. sortes incipit esse homo. ergo sortes incipit esse animal. non autem in accidentalibus. ut non sequitur incipit esse albus ergo coloratus. ¶ Tertia. A parte predicati a parte in quantitate ad totum. vel a toto uniuersali cum altero illorum verborum incipit vel desinit non valet. non enim sequitur. sortes incipit scire unam propositionem. ergo incipit scire propositiones. ¶ Quarta. De incipit vel desinit ad eandem in qua subiectus et predicatum transponuntur non valet consequentia. ut non sequitur sortes incipit esse albus. ergo albus incipit esse sortes.

¶ De differet et similibus

¶ Prima regula. A propositione affirmatiua in qua ponitur superius post dictionem que denotat differentiam ad affirmatiuas

in qua ponitur inferius eius post talē dictionē est bona conse-
quentia. vt bene sequit lapis differt ab aiali: ergo lapis differt

ab hoīe. ¶ Secunda. Ab inferiori ad superius ponēdo supi^o
et inferius ante dictionē que denotat dēas. et sine distributione
valz. vt sequit. sortes differt ab asino. ergo homo differt ab asino

¶ Tertia. A propositione affirmatiua in qua ponit inferi^o
post dictionē que denotat dēas ad affirmatiuā in qua ponit su-
perius post eandē dēas non valet. vt non sequit. homo est aliud
ab asino. ergo homo est aliud ab aiali. ¶ De cōparatio

regula
¶ Prima regula. Arguendo affirmative a superiori ad in-
ferius *regula* *comparatio* *et regente inferius et superius*
precedente comparatio et regente inferius et superius
valet vt bene sequitur sortes est fortior homine. ergo sortes est
ab hoīe ad plures

fortior platone. ¶ Secunda regula. Arguendo affirmative
ab inferiori ad superius *ante dēas* postposito comparatio valet. vt sortes
ab hoīe ad plures est fortior asino. ergo homo est fortior asino .et similiter sequi-
tur. sortes est platone fortior. ergo sortes homine est fortior.

¶ Tertia Ab inferiori ad superius *ante dēas* precedente comparatio
non valet consequentia vt non sequitur. sortes est fortior plato
ab hoīe ad plures ne. ergo sortes est fortior homine.

¶ De Superlativo

R Regula prima Arguendo affirmative a superiori ad inferiorius rectis a superlativo et sequentibus ipsius valet consequentia /
Ubi ar. a superlativo infeligit qd ab aali ad hom
ut huius sequitur fortis est fortissimum animalium ergo fortis est fortissimum
Ubi ar. a superlativo infeligit qd ab aali ad hom
hominum. ¶ Secunda Arguendo affirmative a superiori ad inferiorius ante superlativum valet ut sequitur bene fortis est fortissimum
Ubi ar. a superlativo infeligit qd ab aali ad hom

¶ fortis animalium ergo est fortissimus hominum. *Alia r. fortis et animalium fortissimum ergo fortis*

¶ De hypotheticis

D E conditionalibus tales dantur regule. ¶ Prima Arguendo a tota conditionalis cum positione antecedentis ad positionem consequentis valet consequentia. ut si petrus est baccalaureus ipse est studens. sed petrus est baccalaureus ergo petrus est studens.
Ubi ar. a positione antecedentis ad positionem consequentis

¶ Secunda a destructione consequentis ad destructionem antecedentis in conditionalibus valet. Et si petrus reicit petrus ignorat. sed petrus non ignorat. ergo petrus non reicit.
Ubi ar. a destructione consequentis ad destructionem antecedentis

¶ Tertia quoniam in antecedente conditionalis ponitur aliquid pertinens ad actum anime consequens accipiendum est secundum quod est in anima ut si anima intelligit aliquid illud est immateriale. sed homines anima intelligit ergo homo est immaterialis. s. secundum esse intelligibile. ¶ Quarta a destructione an
Ubi ar. ab antecedente per anime ad actum immaterialis

^{recedentis ad destructione consequentis in conditionali non va}
^{let consequentia. ut non sequit si petrus est in cellario petrus}
^{sitit. s. petrus non est in cellario ergo petr' no sitit.} ¶ ^{Quia}
^{ta} ^U ^{positione consequentis ad positione antis non valet. ut u}
^{sequit. si a doctoratur: a studuit: s. a studuit. ergo a doctorat.}

aliquid con...
no p...
ho...
at...
ergo...

¶ ^{De Disiunctivis}
 D ^{Disiunctivorum consequentie patent his regulis.} ¶ ^{Primi}
^{ma.} ^{Ab oratione in qua semel ponitur lz vel et similes. ad alte}
^{ram in qua geminatur non valet consequentia ut non sequitur}
^{tu scis istam esse virginem vel nupta. ergo tu scis istaz vel esse}
^{virginem vel nupta. na quando bis ponitur designat alterius}
^{partis determinatam veritate. non aut quando semel} ¶ ^{Sec}
^{cunda regula} ^U ^{parte disiunctive ad tota valet argumentu for}
^{maliter. ut homo ratiocinatur ergo homo ratiocinatur. vel hoc}
^{mo est rudibilis.} ¶ ^{Tertia} ^U ^{tota disiunctiva ad altera par}
^{tem non valet formaliter. non eni sequitur homo ratiocinatur}
^{vel homo rudit. ergo homo rudit.} ¶ ^{Quarta} ^U ^{tota disiunc}
^{tiva cum opposita contradictorio siue contratio etia uni? par}
^{tis ad alteram parte valet. ut homo est rationalis. vel homo est}

Ubi ar^o ab ante in p^o h^o g^o ad ro^o quia in p^o h^o g^o
irrationalis. sed null^o homo est irrationalis. ergo homo est ra
tionalis.

¶ De Copulativis

Propositi^o h^o r^o r^o r^o
¶ Prima regula A tota copulativa ad quamlibet eius p
tem divisim vel coniunctim valet consequentia. ut sequit^r bene
Ubi ar^o a tota r^o ad al^o r^o p^o h^o g^o
homo est animal et deus est. ergo homo est animal. ¶ **Secun**

Ubi ar^o a p^o h^o g^o ad tota
cunda. A parte copulativae ad tota non sequitur. non eni^m sequit^r
homo est animal: ergo homo est animal. et lapis est lignum

Ubi ar^o a r^o copulati
¶ **Tertia regula** a toto copulato ad eius partem non valet
Ubi ar^o a r^o copulato
formaliter ut non sequit^r. Nicolaus et petrus portant centena
rium. ergo petrus portat centenarium.

Ubi ar^o a r^o copulati
¶ **Ceteruz** in sillogismis q^o esse formales consequentias. ta^m
Ubi ar^o a r^o copulati
in his que sunt de medio eoi. q^o expositorio. satis liquet. Sed
nos has brevitatis amore: alibi notas. hoc loco relinquimus. ¶

Ubi ar^o a r^o copulati

Ans. in p^o h^o g^o

ph
8
e
e

342

ULB Halle
 003 489 329

78 L 1504

... docerem? docere
 ... perfectio unquam
 ... vel fuisset esset
 ... fuisset? vel fuisset
 ... essent vel fuissent
 ... occaris vel doctea
 ... doceamur doctea
 ... quomodo tunc pnt
 ... occare doceant.
 ... amini doceant.
 ... doceris vel doc
 ... eremur docere
 ... to cum doctus sum
 ... it vel fuerit. apud
 ... suis vel fueritis
 ... perfectio cum doct
 ... fuisset esset vel fu
 ... fuisset? esset
 ... fuissent. Futuro

... vere leges? apud legere legere
 ... legent? Perfectio perfectio
 ... fuerim? si vel fueritis
 ... lectum? si vel fueritis
 ... vel fuerim? si vel fueritis
 ... sem vel fuisset? esset
 ... set. apud legere legere
 ... tis vel fuisset? esset
 ... tu lectus ero vel fueris
 ... fuerit. apud legere legere
 ... tis vel fueritis erim? vel
 ... mo si fueris? si vel fueris
 ... perfectio legi. Perfectio
 ... lectum esse vel fuisse.
 ... Quo participia trahuntur
 ... passivo. perfectio et futuru
 ... ut lectus. futuru ut legendus.
 ... **Ad** audis audit. **apud** audis

9

Tertus Paruorum logicaliū

sive Proprietatum terminorum secundū pro
cessum tentaminis et examinis Bac
calaureandorum Academiae
Francophordiane.

Ad Lectorem

Que petis ingenuas artes studiosa iuuentus:
 Nosse prius logicen te didicisse iuuet.
 Hac sine nam cecos rerum dissoluere nequus:
 Aut vocum laqueos diffugere vsq; nequis.
 Ergo tibi hanc lector sua cui dat nomina fagus
 Conradus prestat ordine posse legi.
 Et quamuis: veritas: voces sententia prestet
 Quod fuit oppositum vt nunc tibi signet idem:
 Et sermone dato vel quando sequi inde necesse est
 Alter - et elicitem quo tuearis habes.
 Suppositum credi quando aut natura locata
 Debeat: vt sensus semper apertus eat
 Quamq; ibi virtutem teneat vel dictio queuis
 Ampliat aut stringat / distribuatur ve neget
 Ceteraq; offendes illic logicalia docte
 Tradita: sis gratus: lector amice vale.

Impressit Francophordie Ioannes Banaw.

